

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise ve věci

žalobkyně: **DELUXE BEER CZECH s.r.o., v konkurzu**, IČO: 06977227
se sídlem Rybná 716/24, Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Adamem Kopeckým, LL.M.,
se sídlem Zborovská 1023/21, Praha 5

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6 – Bubeneč

za účasti těchto osob zúčastněných na řízení:

1. A. Z.
bytem XXX

2. O. Z.
bytem XXX

oba zastoupeni advokátem JUDr. Jiřím Rouskem
se sídlem Dubská 390/4, Teplice

o žalobě proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-555721/D21114661/2021/ÚPV, ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-555722/D21114660/2021/ÚPV a ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-560786/D21114659/2021/ÚPV

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-560786/D21114659/2021/ÚPV se odmítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-555721/D21114661/2021/ÚPV a ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-555722/D21114660/2021/ÚPV se zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 25. 8. 2023 podanou společně s dalším žalobcem (P. G.) se žalobkyně domáhala zrušení tří rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda ÚPV“) specifikovaných v záhlaví tohoto rozsudku (dále označovaných společně jako „napadená rozhodnutí“).
2. Výzvou ze dne 26. 9. 2023 soud vyzval oba původní žalobce, tj. žalobkyni a P. G., prostřednictvím jejich právního zástupce ke sdělení, zda každý ze žalobců žalobou napadá všechna tři výše zmíněná rozhodnutí předsedy ÚPV, neboť tato skutečnost byla významná mj. i z hlediska výše poplatkové povinnosti, kterou žalobci při podání žaloby nesplnili. Právní zástupce žalobců na výzvu soudu ze dne 26. 9. 2023 nijak nereagoval. Soud tedy nadále v řízení vycházel z toho, že každý ze žalobců brojí společně podanou žalobou proti všem třem napadeným rozhodnutím, neboť ani z obsahu žaloby nebylo možno dovodit jiný závěr.
3. Usnesením ze dne 28. 11. 2023 č. j. 15 A 107/2023 – 42, které nabylo právní moci dne 29. 11. 2023, soud rozhodl, že řízení o žalobě P. G. se zastavuje. Důvodem zastavení řízení bylo nezaplacení soudního poplatku ze strany tohoto žalobce v soudem stanovené lhůtě.
4. Rozhodnutím ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-555721/D21114661/2021/ÚPV (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“) předseda ÚPV zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 4. 11. 2021, jímž byla na základě návrhu osob zúčastněných na řízení prohlášena za neplatnou s účinky ex tunc obrazová ochranná známka žalobkyně č. 375746 v provedení

5. Rozhodnutím ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-555722/ D21114660/2021/ÚPV (dále jen „napadené rozhodnutí č. 2“) předseda ÚPV zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu ze dne 4. 11. 2021, jímž byla na základě návrhu osob zúčastněných na řízení prohlášena za neplatnou s účinky ex tunc obrazová ochranná známka žalobkyně č. 375747 v barevném provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

6. Rozhodnutím ze dne 27. 7. 2023 č. j. O-560786/D21114659/2021/ÚPV (dále jen „napadené rozhodnutí č. 3“) předseda ÚPV zamítl rozklad P. G. a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 4. 11. 2021, jímž byla na základě návrhu osob zúčastněných na řízení prohlášena za neplatnou s účinky ex tunc obrazová ochranná známka P. G. č. 379455 v provedení

7. Z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplývají tyto skutečnosti:
8. Obrazová ochranná známka žalobkyně č. 375746 byla do rejstříku ochranných známek (dále jen „rejstřík“ zapsána dne 9. 10. 2019 s právem přednosti ze dne 3. 5. 2019 pro tento seznam služeb zařazených do třídy 43 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (43) poskytování jídla a nápojů, služby zajišťující stravování.
9. Obrazová ochranná známka žalobkyně č. 375747 byla do rejstříku zapsána dne 9. 10. 2019 s právem přednosti ze dne 3. 5. 2019 pro tento seznam služeb zařazených do třídy 43 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (43) poskytování jídla a nápojů, služby zajišťující stravování.
10. Obrazová ochranná známka P. G. č. 379455 byla do rejstříku zapsána dne 20. 5. 2020 s právem přednosti ze dne 30. 12. 2019 pro tento seznam služeb zařazených do třídy 43 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (43) poskytování jídla a nápojů, služby zajišťující stravování.
11. Osoby zúčastněné na řízení se svým návrhem domáhaly prohlášení neplatnosti výše zmíněných ochranných známek podle § 32 odst. 1 (nedobrá víra) a § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochranných známkách) (dále jen „ZOZ“), a dále podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a) a b) téhož zákona. V návrhu uvedly, že jsou spoluvlastníky prioritně starší ochranné známky č. 371869 (dále též „uplatňovaná ochranná známka“) zapsané pro výrobky a služby ve třídách 25, 32 a 43 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Podle osob zúčastněných na řízení jsou napadené ochranné známky totožné či velmi podobné s uplatňovanou, která je chráněna pro výrobky nebo služby, jež jsou shodné nebo podobné se službami, pro které byly zapsány napadené ochranné známky. Přihlášky napadených ochranných známek byly podány v rozporu s dobrými mravy, a to ve vztahu k nim a ostatním osobám, které mají registrované totožné či velmi podobné ochranné známky.
12. Uplatňovaná obrazová ochranná známka č. 371869 v provedení

byla do rejstříku zapsána, mj. i pro obě osoby zúčastněné na řízení, dne 6. 3. 2019 s právem přednosti ze dne 18. 10. 2018 pro tento seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (25) trička, kšilty, mikiny, rukavice, kalhoty, boty, košile, bundy; (32) pivo; (43) bary, restaurace.

13. Dne 4. 11. 2021 vydal Úřad prvostupňová rozhodnutí o prohlášení napadených ochranných známek za neplatné. V jejich odůvodnění odkázal na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení, v souladu s níž nejprve projednal návrhy podané dle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a) a b) ZOZ. Shledal, že napadená ochranná známka žalobkyně č. 375746 je totožná s uplatňovanou ochrannou známkou a že zapsána do rejstříku pro shodné služby v porovnání se službami, pro které byla ve třídě 43 registrována uplatňovaná ochranná známka. Napadená ochranná známka žalobkyně č. 375747 a napadená ochranná známka P. G. č. 379455 jsou velmi podobné s uplatňovanou ochrannou známkou a byly zapsány do rejstříku pro shodné služby v porovnání se službami, pro které byla ve třídě 43 registrována uplatňovaná ochranná známka. Zápisem napadených ochranných známek do rejstříku tak došlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv osob zúčastněných na řízení.
14. Rozklady, které proti prvostupňovým rozhodnutím Úřadu podala žalobkyně a P. G., předseda ÚPV napadenými rozhodnutími zamítl jako nedůvodné. Konstatoval, že vlastníci napadených ochranných známek v rozkladech nevznegli konkrétní výtky zpochybňující výsledek porovnání kolidujících ochranných známek ani závěr o shodnosti napadených služeb s namítanými. Neuplatnili tedy žádné námítky směřující proti správnosti prvostupňových rozhodnutí a jejich argumentace obsažená v rozkladu se týká okolností, jež vůbec nebyly předmětem projednáváného návrhu, resp. s ním nesouvisí. Předseda ÚPV dále uvedl, že Úřad správně odkázal na zásadu rychlosti a hospodárnosti správního řízení s tím, že je-li návrhu plně vyhověno pouze na základě jednoho z uplatněných důvodů, není nutné projednat ostatní. Svůj postup, stejně jako věcnou argumentaci vztahující se k meritornímu posouzení návrhu, Úřad srozumitelně a logicky vysvětlil. Z obsahu spisu je zřejmé, že vzal v úvahu všechny podstatné okolnosti případu, neopomněl účastníky řízení vyrozumět o uplatněných podáních s příslušným poučením či jim zodpovědět dotazy na stav řízení.
15. Vlastníci napadených ochranných známek (tj. žalobkyně a P. G.) v rozkladech poukázali na licenční smlouvu uzavřenou mezi nimi a D. S., jenž je údajně autorem logotypu, který je předmětem vyobrazení napadených ochranných známek. Předseda ÚPV v napadených rozhodnutích č. 1 a č. 2 uvedl, že nepovažoval za potřebné se ke zmíněné licenční smlouvě jakkoli vyjadřovat, neboť tak již v prvostupňových rozhodnutích týkajících se napadených ochranných známek dostatečně učinil Úřad, přičemž žalobkyně na jeho zdůvodnění, proč nelze licenční smlouvu v předmětném řízení brát v úvahu, nijak nereagovala. V napadeném rozhodnutí č. 3 pak předseda ÚPV konstatoval, že ve spisu týkajícím se napadené ochranné známky č. 379455 žádnou licenční smlouvu nenalezl a nadto mu není zřejmé, co by měl

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

z vágního odkazu vlastníka na onu licenční smlouvu ve vztahu k předmětnému řízení dovozovat.

16. Předseda ÚPV v napadených rozhodnutích zmínil, že podáním ze dne 25. 4. 2022 (doručeným téhož, resp. následujícího dne) vyrozuměl účastníky řízení o tom, že vyčká s vydáním rozhodnutí o rozkladu na pravomocné rozhodnutí o návrhu D. S., údajného autora logotypu tvořícího vyobrazení uplatňované ochranné známky, na prohlášení uplatňované ochranné známky za neplatnou. Ve věci uplatňované ochranné známky bylo nejprve dne 9. 3. 2023 vydáno rozhodnutí, kterým ji Úřad prohlásil za neplatnou v celém rozsahu s účinky ex tunc, nicméně dne 23. 6. 2023 předseda Úřadu vydal rozhodnutí, jímž prvostupňové rozhodnutí Úřadu změnil a návrh na prohlášení uplatňované ochranné známky ze neplatnou zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 6. 2023. Vzhledem k výsledku tohoto řízení předseda ÚPV přistoupil k rozhodnutí o rozkladu v projednávaných věcech s tím, že uplatňovanou ochrannou známkou lze stále účinně namítat proti napadeným ochranným známkám.
17. Předseda ÚPV v napadených rozhodnutích uzavřel, že vzhledem ke skutkovým zjištěním byl zcela opodstatněný závěr Úřadu o prohlášení napadených ochranných známek za neplatné podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a) (napadené rozhodnutí č. 1) a § 7 odst. 1 písm. b) (napadené rozhodnutí č. 2 a č. 3) ZOZ s účinky ex tunc, neboť jejím zápisem do rejstříku došlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv osob zúčastněných na řízení k uplatňované ochranné známce.
18. Napadená rozhodnutí jsou v anonymizované verzi dostupná na stránkách www.upv.cz v databázi správních a soudních rozhodnutí.
19. V žalobě proti napadeným rozhodnutím žalobkyně shrnula dosavadní průběh řízení před správním orgánem a namítla, že její námitky uplatněné v rozkladu nebyly žalovaným v rámci napadených rozhodnutí správně posouzeny a žalovaný se k nim de facto ani blíže nevyjádřil.
20. Co se týče zaměnitelnosti napadených ochranných známek s uplatňovanou ochrannou známkou, žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, čj. 10 As 187/2015-58, z něhož plyne, že „splní-li přihlášené označení test absolutní zápisné způsobilosti a jako takové je zapsáno do rejstříku ochranných známek, pak se určitá míra jeho rozlišovací schopnosti ve vztahu k registrovaným výrobkům či službám pro účely posouzení pravděpodobnosti záměny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, předpokládá (tzv. *presumpce platnosti ochranné známky*).“ Dále pak odkázala na rozhodnutí SDEU ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, jímž bylo stanoveno, že pouhá asociace, která může být vyvolána na straně veřejnosti mezi dvěma ochrannými známkami následkem jejich analogického významového obsahu, není sama o sobě dostačující pro konstatování, že existuje pravděpodobnost záměny ve smyslu tohoto ustanovení. Žalobkyně má za to, že žalovaný se v napadených rozhodnutích žádným způsobem nevypořádal s otázkou zaměnitelnosti porovnávaných ochranných známek. Napadené ochranné známky byly do rejstříku zapsány, což dle výše uvedené judikatury znamená, že je zde předpoklad pro jejich rozlišení s jinými již zapsanými ochrannými známkami.
21. V dalším žalobním bodu vyjádřila žalobkyně nesouhlas se závěry žalovaného, jež se týkají otázky vlastnických práv k ochranné známce č. 379455, jež je ochrannou známkou předcházející. Argumentaci osob zúčastněných na řízení podle § 32 odst. 1 (nedobrá víra) a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

§ 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) ZOZ označila žalobkyně za obsoletní s poukazem na to, že osoby zúčastněné na řízení nebyly nikdy vlastníky ochranné známky č. 379455, „na základě jejíž existenci nebyla vyslovena neplatnost ochranných známek č. O-555722, O-555721 a O-560786.“ Vlastnickým právem k ochranné známce č. 379455 disponuje pouze D. S. Žalovaný se v napadených rozhodnutích k uvedenému nevyjádřil a přejal právní závěry uvedené v rozhodnutí předsedy ÚPV ze dne 23. 6. 2023, č. j. O-551204/D23030443/2023/ÚPV. Rozhodným dnem pro existenci vlastnického práva k ochranné známce č. 379455 je podle žalobkyně 18. 10. 2018, tj. datum práva přednosti. V rozhodnutí ze dne 23. 6. 2023 se žalovaný omezil pouze na konstatování, že licenční smlouva mezi autorem (D. S.) a žalobcem č. 2 (poznámka soudu: na titulní straně žaloby je jako žalobce č. 1 uveden P. G. a jako žalobkyně č. 2 společnost DELUXE BEER CZECH s.r.o., v konkurzu) byla uzavřena 28. 10. 2018, tj. o 10 dní později, než je rozhodné datum. Na základě tohoto porovnání dat má být vlastnické právo k ochranné známce připsáno osobám zúčastněným na řízení, s čímž ale nelze souhlasit. Obrazová ochranná známka je autorským dílem ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „autorský zákon“) a podle téhož zákona lze pana D. S. charakterizovat jako jediného autora, neboť je to on, kdo vyobrazení ochranné známky č. 379455 vytvořil. Žalovaný jako správní orgán přitom není oprávněn rozhodovat o otázce, zda třetí osoba je autorem díla či není, protože touto pravomocí disponuje pouze soud. Žalobkyně dále odkázala na e-mailovou komunikaci ze dne 27. 2. 2017 mezi oběma původními žalobci a autorem díla s tím, že z data vedení této komunikace je zřejmé, že dílo bylo již vytvořeno před 18. 10. 2018. Je tedy zřejmé, že autor obrazové ochranné známky nabyl vlastnické právo k tomuto dílu vytvořením návrhu podoby ochranné známky č. 379455, jež předcházelo datu 18. 10. 2018, neboť v průběhu roku 2017 již zasílal obrazové návrhy oběma původním žalobcům. Nelze se tak spokojit s určením vlastnického práva k autorskému dílu pouze na základě následného právního jednání spočívajícího v podepsání licenční smlouvy. Vzhledem k tomu, že osoby zúčastněné na řízení „nedisponují jakoukoliv licenci umožňující nakládání s obrazovou podobou ochranné známky č. 379455, je tato ochranná známka neplatná.“ Na základě výše uvedeného má žalobkyně za to, že byla plně oprávněna k užívání napadených ochranných známek, neboť zde není žádná kolize s již zapsanou ochrannou známkou.

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Konstatoval, že žalobní tvrzení považuje za zcela mylná, nekonkrétní a nepodložená. Argumentace žalobkyně podle něj svědčí o nepochopení řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou.
23. Není pravdou, že se žalovaný v napadených rozhodnutích nevyjádřil k rozkladovým námitkám žalobkyně a nezabýval se otázkou pravděpodobnosti záměny porovnávaných ochranných známek. Žalobkyně nevzala v úvahu, že ve správním rozhodnutí tvoří rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení a rozhodnutí druhé instance jeden celek. Orgán prvního stupně řízení posoudil všechny aspekty pravděpodobnosti záměny porovnávaných ochranných známek velmi podrobně. Žalovaný se s jeho závěry zcela ztotožnil a prvostupňová rozhodnutí potvrdil.
24. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a SDEU citovaná žalobkyní postrádají jakoukoliv relevanci pro daný případ. V rozsudku Nejvyššího správního soudu se jednalo o posouzení rozlišovací způsobilosti slovního prvku „revital“ obsaženého v porovnávaných označeních. Žalobkyní zmiňovaný rozsudek SDEU rovněž nelze na daný případ použít, neboť

uplatňovaná ochranná známka zcela shodná s první napadenou ochrannou známkou a téměř shodná s druhou napadenou ochrannou známkou (liší se pouze v barevném podkladu).

25. Pokud jde o další žalobní námitky, jež se týkají ochranné známky č. 379455, zn. sp. O-560786, žalovaný konstatoval, že soudní řízení bylo ve vztahu k původnímu žalobci č. 1, jenž byl vlastníkem této ochranné známky, která byla ve správním řízení rovněž prohlášena za neplatnou, zastaveno z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Žalovaný se proto k těmto žalobním bodům nevyjadřuje; navíc je považuje za zcela liché, což v předcházejícím správním řízení řádně a podrobně vysvětlil.
26. Žalovaný je přesvědčen, že napadená rozhodnutí vycházejí z řádně zjištěného skutkového stavu, jsou logicky a podrobně odůvodněna a byla vydána v souladu s příslušnými ustanoveními ZOZ, správního řádu a dalších souvisejících právních předpisů.
27. Osoby zúčastněné na řízení navrhly, aby soud žalobu odmítl. Ve vyjádření ze dne 30. 4. 2024 označily žalobu za nedůvodnou, zejména však za nepřipustnou, neboť byla podána osobou k tomu neoprávněnou. Na majetek žalobkyně byl totiž dne 20. 2. 2023 prohlášen konkurz, a to usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH 57 INS 18143/2022-A-91. Podle § 252 odst. 1 insolvenčního zákona prohlášením konkursu zanikají všechny jednostranné právní úkony dlužníka, které se týkají majetkové podstaty, zejména jeho příkazy, pověření a plné moci včetně prokury, není-li dále stanoveno jinak. Prohlášením konkursu pak také veškeré oprávnění přechází na insolvenčního správce. Žalobkyně tedy nebyla oprávněna žalobu podat a zplnomocnění udělené jejímu zástupci zaniklo či nemohlo vzniknout, jak vyplývá ze zpráv insolvenčního správce o průběhu insolvenčního řízení.
28. Při ústním jednání před soudem konaném dne 25. 7. 2024 účastníci odkázali na svá písemná podání a setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích. Osoby zúčastněné na řízení se k ústnímu jednání nedostavily.
29. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
30. Podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") vlastníkem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením a je chráněna pro shodné výrobky nebo služby, pro které má být zapsáno přihlašované označení.
31. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
32. Podle § 32 odst. 3 ZOZ Úřad prohlásí ochrannou známkou za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.
33. Soud při posouzení žaloby nemohl přehlédnout, že napadené rozhodnutí č. 3 nikterak nezasahuje do právní sféry žalobkyně, neboť se týká obrazové ochranné známky č. 379455, jejímž vlastníkem nebyla žalobkyně, ale P. G. Žalobkyně je tak osobou zjevně neoprávněnou k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí č. 3. Soud proto prvním výrokem tohoto rozsudku její žalobu proti tomuto rozhodnutí podle § 46 odst. 1 písm. c) s.r.s. odmítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

34. Do právní sféry žalobkyně nepochybně zasahují napadená rozhodnutí č. 1 a č. 2, jimiž byla potvrzena prvostupňová rozhodnutí Úřadu o prohlášení ochranných známek žalobkyně č. 375746 a č. 375747 za neplatné.
35. Soud nepřisvědčil argumentaci osob zúčastněných na řízení, že v důsledku prohlášení konkurzu na majetek žalobkyně je její žaloba nepřípustná. Soud v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry obsažené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018 č. j. 4 As 149/2017 – 121, podle kterých skutečnost, že je vedeno insolvenční řízení s účastníkem řízení ve věcech správního soudnictví jako dlužníkem, nemá vliv na soudní řízení ve správním soudnictví, a tedy ani na procesní postavení žalobkyně (dlužníka) v rámci tohoto soudního řízení.
36. Po meritorním posouzení žaloby směřující proti napadeným rozhodnutím č. 1 a č. 2 dospěl soud k závěru, že není důvodná.
37. Žalobnímu tvrzení, že námitky uplatněné žalobkyní v rozkladu nebyly žalovaným v rámci napadených rozhodnutí správně posouzeny a žalovaný se k nim de facto ani blíže nevyjádřil, není možné přisvědčit. Nutno podotknout, že jediným argumentem, který žalobkyně uplatnila v rozkladu proti prvostupňovým rozhodnutím, byl její poukaz na skutečnost, že D. S. podal návrh na prohlášení uplatňované ochranné známky za neplatnou z důvodu zásahu do jeho autorských práv k logotypu tvořícímu toto označení, a s tím související odkaz na licenční smlouvu uzavřenou mezi vlastníkem ochranné známky č. 375746 a výše jmenovaným autorem logotypu. K oběma těmto skutečnostem se předseda ÚPV v napadených rozhodnutích č. 1 a č. 2 vyjádřil. Konstatoval výsledek řízení o návrhu D. S. na prohlášení uplatňované ochranné známky za neplatnou a pokud jde o licenční smlouvu uzavřenou mezi vlastníkem ochranné známky č. 375746 a D. S., odkázal na argumentaci týkající se této smlouvy obsaženou v prvostupňových rozhodnutích. Takový způsob vypořádání rozkladových námitek lze považovat za plně dostačující, a to zvláště za situace, kdy žalobkyně v rozkladu nepředestřela konkrétní námitky, jejichž prostřednictvím by zpochybnila správnost závěrů správního orgánu I. stupně. Žalovaný v této souvislosti ve vyjádření k žalobě přiléhavě poukázal na skutečnost, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů představují z procesního hlediska jeden celek. Pokud tedy účastník řízení v řádném oprávněm prostředku nezpochybní relevantními argumenty závěry, k nimž ve svém rozhodnutí dospěl správní orgán I. stupně, není povinností orgánu rozhodujícího o rozkladu tyto závěry opakovat či reprodukovat jinými slovy; v takovém případě postačí, odkáže-li správní orgán rozhodující o oprávněm prostředku na příslušné závěry správního orgánu I. stupně, s nimiž se ztotožnil a přejal je za své.
38. Úřad v prvostupňových rozhodnutích důkladně posoudil otázku zápisné nezpůsobilosti napadených ochranných známek žalobkyně spočívající v jejich kolizi s uplatňovanou ochrannou známkou a závěry, k nimž přitom dospěl, podrobně popsal v odůvodnění prvostupňových rozhodnutí. V případě napadené ochranné známky č. 375746 zohlednil „dvojitou shodu“, tj. skutečnost, že tato napadená ochranná je totožná s uplatňovanou ochrannou známkou a shodné jsou i služby, pro které byly tyto ochranné známky do rejstříku zapsány. V návaznosti na toto zjištění Úřad oprávněně konstatoval naplnění podmínek zápisné nezpůsobilosti napadené ochranné známky č. 375746 podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ. Nutno podotknout, že zmíněné ustanovení zákona vůbec nepojednává o „zaměnitelnosti“ označení ve smyslu nebezpečí záměny, neboť ta je v případě totožných označení a shodného okruhu jimi chráněných služeb dána z povahy věci, a žalovaný se z tohoto důvodu otázkou zaměnitelnosti porovnávaných označení zabývat nemusel.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

V případě napadené ochranné známky č. 375747 pak Úřad v prvostupňovém rozhodnutí detailně hodnotil její zaměnitelnost s uplatňovanou ochrannou známkou, a to na základě porovnání (značné) podobnosti obou označení ze všech relevantních hledisek (vizuálního, fonetického i sémantického) a shody jimi chráněných služeb, přičemž vycházel z pohledu průměrného spotřebitele. Soud na tomto místě pro stručnost odkazuje na strany 8 – 11 prvostupňového rozhodnutí.

39. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v rozkladech podaných proti prvostupňovým rozhodnutím žádnou námitkou neoponovala závěru Úřadu o zápisné nezpůsobilosti napadené ochranné známky č. 375746 podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ z důvodu její totožnosti s uplatňovanou ochrannou známkou a shodnosti služeb, pro které byly tyto ochranné známky do rejstříku zapsány, ani závěru Úřadu o zaměnitelnosti napadené ochranné známky č. 375747 s uplatňovanou ochrannou známkou, postačovalo, aby si předseda Úřadu v napadených rozhodnutích č. 1 a č. 2 tyto závěry správního orgánu I. stupně se souhlasnou poznámkou osvojil.
40. Odkazy žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015-58 a na rozhodnutí SDEU ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport jsou vskutku nepřiléhavé. Napadená rozhodnutí č. 1 a č. 2 předně nejsou zbudována na závěru správního orgánu o nedostatku rozlišovací způsobilosti napadených ochranných známek žalobkyně ve vztahu k registrovaným službám. Samotný fakt, že napadené ochranné známky žalobkyně byly v minulosti zapsány do rejstříku, rozhodně není absolutní překážkou, jež by bránila jejich následnému prohlášení za neplatné postupem podle § 32 odst. 3 ZOZ. Závěr žalovaného o zaměnitelnosti napadené ochranné známky č. 375747 s uplatňovanou ochrannou známkou se pak opírá o zcela jiné důvody než o pouhou asociaci, která může být vyvolána na straně veřejnosti jako následek jejich analogického významového obsahu.
41. Argumentace, kterou žalobkyně vtělila do žalobního bodu, v němž vyjádřila nesouhlas se závěry žalovaného ohledně vlastnických práv k ochranné známce č. 379455, je do značné míry matoucí a nesrozumitelná; v každém případě se však jedná o argumentaci, jež není způsobilá zpochybnit zákonnost napadených rozhodnutí č. 1 a č. 2. Jak již bylo soudem konstatováno shora, žalobkyně nebyla vlastníkem (ani přihlášovatelem) ochranné známky č. 379455. Jejími vlastníky nebyly ani osoby zúčastněné na řízení, ale P. G. Ve vztahu k uplatňované ochranné známce s právem přednosti ze dne 18. 10. 2018 nebyla ochranná známka č. 379455 známkou „předcházející“, neboť byla přihlášena až dne 30. 12. 2019 (pod číslem přihlášky 560786), a toto datum bylo také datem jejího práva přednosti.
42. Veškerou polemiku žalobkyně o autorství D. S. k dílu představujícím vyobrazení ochranné známky č. 379455 a o vytvoření tohoto díla před datem 18. 10. 2018 soud vnímá jako marnou snahu zvrátit negativní dopady pravomocného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí návrhu D. S. na prohlášení uplatňované ochranné známky za neplatnou. Soud přezkoumává zákonnost žalobou napadených (napadených) rozhodnutí na základě skutkového stavu, který tu byl v době jejich vydání (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ke dni vydání napadených rozhodnutí č. 1 a č. 2 byl skutkový stav takový, že D. S. se svým návrhem na prohlášení uplatňované ochranné známky za neplatnou pravomocně neuspěl a k témuž okamžiku byla (a nadále je) v rejstříku zapsána uplatňovaná ochranná známka, která je ve vztahu k napadeným ochranným známkám známkou prokazatelně starší. Jinými slovy řečeno, přesvědčení žalobkyně o tom, že uplatňovaná ochranná známka byla do rejstříku zapsána v rozporu se zákonem, protože jejím užíváním ze strany osob zúčastněných na řízení může být dotčeno

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

právo jiného subjektu (D. S.) k autorskému dílu, je pouhým tvrzením, jež nemá, resp. v rozhodné době nemělo žádné vyústění v podobě rozhodnutí žalovaného ve prospěch D. S. či samotné žalobkyně. Žalovaný proto při rozhodování v daných věcech vycházel z existence uplatňované známky náležející osobám zúčastněným na řízení a na základě jejich návrhu oprávněně shledal důvody zápisné nezpůsobilosti napadených ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s § 32 odst. 3 ZOZ. Přesvědčení žalobkyně, že byla plně oprávněna k užívání napadených ochranných známek (č. 375746 a č. 375747), neboť zde není žádná kolize s již zapsanou ochrannou známkou, je tedy mylné, protože napadené ochranné známky žalobkyně zjevně „kolidovaly“ s dříve zapsanou uplatňovanou ochrannou známkou.

43. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba proti napadeným rozhodnutím č. 1 a č. 2 není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. druhým výrokem rozsudku zamítl.
44. Jelikož žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému v řízení žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud ve třetím výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
45. Soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve čtvrtém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu